

O să mă știi de undeva By Petronela Rotar Putem simți curaj iubire apăsătoare datorie de mamă epuizare în fața încercărilor vieții sexualitate suavă ironie ușoară combinată cu umor fin frică singurătate toate răsfirate de-a lungul a trei părți. Pentru că avem de-a face cu un eu liric care ne promite să se dezbrace în fața cititorului astfel că își prezintă toate rolurile sociale pe care este nevoit să le joace pe scena cotidianului – mamă fiică iubită scriitoare jurnalistă. Ne amintește despre cum trebuie să privim un om pentru a-l cunoaște cu adevărat despre cum ar trebui să îi căutăm prin înțeleșuri și să încercăm să îl „știm” cu totul de „undeva” din amalgamul de fațete pe care le poate afișa. 128 Cu cât o carte este mai mediatizată cu atât este mai dificil să emiți o părere personală despre ea; este ca atunci când o serie de molecule intră în coliziune și se izbesc unele de altele. Și totuși ce ai putea să spui despre o carte care face RMN-ul eului liric? Că este bună că este frumoasă (??) că este așa și pe dincolo? Petronela Rotar se descărnează așa cum însăși afirmă un fel de “șoc și groază imagini care pot afecta emoțional”. Se poate numi talentul grafoterapie? Sau este mai degrabă grafoterapia un instrument care învârte mecanismele talentului? “Groaza” apare abia după ce ai parcurs primul capitol când descoperi frânturi din tine în gândurile altcuiva. Vedeți în „Poză mentală de sus:” fânața strânsă căpițele vișinii cu fructe pârguite în jurul iubiților îmbrățișați și picăturile de ploaie care cad din norii vătuiți amestecându-se cu lacrimile femeii. Am multe poezii preferate dar cea mai aproape mi-e „M-am trezit” în care eul se trezește dintr-o neliniște de neînțeleș la patru dimineața și privește în întuneric respirând aerul reavăn de munte. Meditația celui care privește și ideea instrucțiunilor de folosire și „păstrare în condiții optime” a sufletelor formează unul dintre cele mai frumoase paragrafe citite în ultimul timp într-adevăr á la Bukowski. Martore ale maternității și profesiei sunt lalelele sidefii stilizate de pe peretele alb sufrageriei iar martore ale singurătății și erosului sunt lalelele stilizate de pe peretele vișiniu al camerei mamei. Cum îndeamnă chiar autoarea în instrucțiunile ei de folosire de care am amintit mai sus să „nu lăsați pe jos [să] nu mângâliți cu markerul” o mamă singură la 35 de ani căci ea e mai puternică decât cei mai mulți dintre noi și (în consecință măcar) chiar mai demnă de iubire. Aflați din „La treizeci și cinci de ani tinerețea se sfârșește” că nu se sfârșește și aflați despre femeile pe care cea zugrăvită-n volum le poartă-n ea despre metamorfoza lor cronologic și despre înțelepciunea introspecției și a încercării le reconcilia ierta asuma și iubi. După ce am citit și Orizontul de Patrick Modiano Petronela Rotar îmi reconfirmă că nu există suflete pereche tot așa cum nu există șosete care să stea împerecheate multă vreme că suntem ca niște sfere invizibile dar solide universuri care nu se întrepătrund niciodată doar se ating tangențial și se privesc din exterior prin perspectiva propriului centru sau interior. Nu de alta dar poate nu l-au citit totuși pe Boris Vian ca să știe ca prin nufar se înțelege de fapt o boală și poate nici Pulp Fiction nu a fost pe gustul tuturor ca să-i invete replicile pe dinafară. 128 “O să mă știi de undeva e ca o matrioșcă din păpuși de sticlă cu care umbli c-un fel de teamă să nu le scapi și să se strice dar apasă fără frică intră trage privește-le studiază-le citește – au trecut prin multe au rezistat în lumea reală și au să reziste și-n varianta lor hîrtioasă. (...) După ce-o să citești cartea ei de debut o să exclami precum o tenismenă care tocmai a câștigat un turneu foarte important – WOW! – și de aici încolo o să știi exact de unde o cunoști: S a născut la țară ca veșnicia lui Blaga undeva lângă Brașov și a făcut naveta la oraș. La liceu i au apărut câteva poezii în revista literară a școlii iar asta ar fi putut fi un început bun pentru o biografie literară dar nu a fost: A fost reporter editor sau prezentator la stațiile locale ale Pro TV Antena 1 Realitatea: S a apucat de două facultăți Litere și Sociologie și nu a terminat o pe niciuna: S a apucat și de doi copii iar pe ăștia încă îi desăvârșește: Sau așa își im Petronela Rotar nu are biografie literară: S a născut la țară ca veșnicia lui Blaga undeva lângă Brașov și a făcut naveta la oraș, La liceu i au apărut câteva poezii în revista literară a școlii iar asta ar fi putut fi un început bun pentru o biografie literară dar nu a fost, A fost reporter editor sau prezentator la stațiile locale ale Pro TV Antena 1 Realitatea, S a apucat de două facultăți Litere și Sociologie și nu a terminat o pe niciuna. S a apucat și de doi copii iar pe ăștia încă îi desăvârșește: A scris toată viața pentru ea sperînd că atunci cînd o să dea colțul va fi descoperită publicată și premiată: S a prins tîrziu că nu va fi așa drept care și a făcut un blog: Așa a ajuns să publice în Tiuk și să scrie pentru Catchy: Sursă text: {site_link} {site_link} Sensurile reies dintre versuri în valuri care se încurcă între ele sporind adâncimea trăirilor, Nu se teme că ne va plictisi

sau că ne va pierde cumva în complexitatea ființei sale, A nu se interpreta că nu sunt de acord cu mediatizarea ♦♦i promovarea dimpotrivă: Sigur "șocul" este acela că talentul abundă cu fiecare rând scris, Tu nu ai avut forța necesară să le transpui pe hârtie și altcineva mai priceput te-a "ajutat" într-un fel, de la sursă: Petronela Rotar - O să mă știi de undeva - SemneBune <http://semnebune>. 128 O experiență literară superbă! Nu mă așteptam să-mi placă atât de mult: Am fost sceptic în privința modului în care e structurat romanul dar tocmai această îmbinare de poeme și proză face tot farmecul cărții: Cu o astfel de structură cred că e foarte ușor să dai greș și extrem de greu să găsești un echilibru. Felicitări autoarei! :) 128 Am citit-o dintr-un foc si fara pauze: Foarte personal pare mai mult jurnal cu traieri / ganduri de moment. Probabil mi-ar fi placut mult mai mult daca eram mai tanara si mai suparata. 128

Cu părere de rău poate era de 4 stele dar m-a scos din sărite haosul î/â: În atenția autoarei: mă ofer să recitesc și să corectez cartea dacă intenționați să o republicați: Pictează bine în cuvinte imagini colorate ca un tablou viu: Vede o singură fereastră luminată vizavi; un alt suflet neliniștit stă la o masă cu capul între palme și uneori își frământă mâinile: Se încheie astfel: nu lăsați pe jos nu mângâiați cu markerul nu loviți nu improșcați cu noroi nu hăituiți nu batjocoriți nu înșelați nu dispăreți vă rugăm: Și mi-e așa ușor să-mi închipui că toate astea se întâmplă în Brașov că acolo vede ea „doar jumătate de pădure jumătate de cer și jumătate de oraș“, Parcă privesc spre Tâmpa sau parcă sunt la Sinaia privind Baiul împădurit. Iar asta nu e singurul lucru care-mi amintește de acasă laitmotivul ultimelor săptămâni din viața mea, Întâi Hani cântă erosul și singurătatea într-un amestec de poeme lirice și epice: A doua parte O să mă știi de undeva e complet lirică și cântă scriitoarea profesia polivalența femeii și evident singurătatea: Numele popular nu trebuie să ne sperie e despre mamă fiică și din nou singurătate și e majoritar epică. Titlurile poemelor nu vorbesc despre întreg ele sunt doar începutul, Și fiindcă nu are majusculă nicio propoziție nu începe doar continuă ce e de spus: Petronela Rotar ne va (re)aminti de Tom Waits recitând Bukowski—am găsit Nirvana și The Laughing Heart pe Youtube și i-am fost recunoscătoare autoarei, Face referire la la Silvia Plath și Spuma zilelor și scriitura lui Boris Vian, Toate cele de mai sus sunt manifestările femeii singure deja văduvă la 35 de ani mamă a două fete ziaristă și scriitoare cu obsesia ordinii și curățeniei. Poezia cu titlul „Aici//“ spune PR „începeam eu și nu știam că te termini tu:) 128 „O să mă știi de undeva” de Petronela Rotar este o altă carte care se citește ușor. Am primit-o recent și a fost perfectă pentru o pauză între lecturarea cursurilor pentru facultate: Mi se părea banală si nu mi-a plăcut în primă fază, Apoi am lasat-o pentru că mă dureau toate câte îmi semănau, Uneori pentru că aveam nevoie de apă pentru a stinge durerea adevărului și tristeții care mi se făceau nod în stomac și în gură simțeam amarul neîmplinirii. Împărțită în trei părți: Hani O să mă știi de undeva și Pizda lirică este o carte a (re)cunoașterii dedicată însăși autoarei și cititorilor săi, Pur și simplu nu agreez decât ideea de proză sau versuri, Mă câștigi?Mă învălui în Placebo în Vian în Eternal Sunshine of the Spotless Mind în Katie Melua în Sylvia Plath. Cobori în cele mai adânci unghere din tine te demontezi te uiți la fiecare ciob și te privești lucid și cinic și nu ți-e rușine să fii nimic din ce ești, Poate pentru că într-o dimineață m-am trezit îmbrăcată într-un tricou figurat cu mine, Dar tu? 128 Eu nu stiu sa citesc poezii poeme sau ganduri lirice, Daca autorul e bun inasa (cum e de pilda Bukowski) ma invata unde sa fac pauze unde sa insist ce parti sa citesc de mai multe ori samd, M-am

trezit intorcand paginile in gol si fix degeaba asteptand de la fiecare nou rand ideea asocierea de cuvinte sau emotia care sa dea sens experientei: Din pacate n-am reusit sa gasesc nimic si n-am inteles nici dupa 120 de pagini cam ce vrea dumneaei de la mine ca cititor, Si nu sunt experta in domeniu dar ma gandesc ca ar fi fost frumos ca citatele/ideile din alte opere sa fie cumva mentionate sau delimitate macar la sfarsit, Si daca sunt considerate de autoare asa must-uri culturale cu atat mai mult ar fi trebui identificate nu de alta dar ca sa stie lumea ce lacune sa-si indrepte, "(Mihail Vakulovski)"Scrisul acestei femei frumoase din toate unghiurile de vedere și de simțire nu se savurează, Vrăjitorie curată căreia n-ai cu ce să vrei să i te sustragi, Pentru că ea e atât de bună încât te restituie ție-ți: Cuvinte-flori-de-câmp care nu se adună-n mănuchiuri ci se răsfire-n... poeme. L-am auzit pe Iulian Tănase zicând c-așa se cheamă poveștile-poeme: Îndată m-am gândit la Petronela c-o știu de undeva din miezul nestricat al lumii din timpurile-n care nu i se despărțiseră apele și nici vântoasele în asta și cealaltă. Pe când aveam noi ochi mulți de heruvimi și aripi șase de serafimi, "(Ana Barton)"Scrie cu pasiune știe să riște să-și transforme experiența de viață în poeme, Petronela Rotar are toate șansele unei traiectorii literare memorabile[1]

Petronela Rotar nu are biografie literară. Maximum una pseudoliterară cu indulgență. La școală aia câtă a făcut. Apoi nu a mai apărut decât la televizor și în ziare. Și acolo de partea greșită a microfonului. Are de gând să nu o termine nici pe a treia. Maximum una pseudoliterară cu indulgență. La școală aia câtă a făcut. Apoi nu a mai apărut decât la televizor și în ziare. Și acolo de partea greșită a microfonului. Are de gând să nu o termine nici pe a treia. Sau așa își imaginează când se place pe sine. Când nu nu își imaginează nimic. Și să scoată prima carte O să mă știi de undeva. Gata.<http://societatesicultura.ro/2014/08/.ro/2014/petronela-ro>. Nu sunt mare fan al acestui gen literar. asa n-am putut sa empatizez prea mult. 128 Poems. Full of life. Totally worth the time. 128 Petronela Rotar are har. nu vindeți nu subînchiriați. Volumul acesta de debut are trei părți. A treia și ultima parte e Pizda lirică. Stilul e aparent non-conformist dar evident postmodernist. Creează un pastiş. Vedeți titlul „Căsuța celor trei fete”. Nicio iubire care te mistuie nu trece de tot. te calcinează. rămâne arsura ca de țigară stinsă direct pe dermă. (.) suntem arși pe interior. arsuri mari arsuri mici.(. În mod normal în maxim trei ore e gata. Eu am „tras mâța de coadă” destul de mult. Am lăsat-o din mână de câteva ori la început. Autoarea se joacă cu noi cu cititorii. Ar fi scrisă în versuri albe. Eu nu cunosc această noțiune. Nu pentru că aș fi o incultă sau o neandertaliană.<https://funions.ro/recenzii/o-sa-ma-s>. 128 Da (o să?) te știu de undeva. Ceva din tine sunt eu. Mă îmbată cuvintele tale de femeie cu F mare. Mă îmbată locurile în care mă pierzi. Pun pariu că-ți place Joan Baez. Și nu ți-e rușine de cuvinte. Sticks and stones not words. Nu adevăruri. Sunt tu la 27 de ani. Poate pentru că îi am. Poate că ar fi un moment bun pentru un tricou propriu. Da o să te știu de undeva. Nu e si cazul Petronelei Rotar. Se mușcă se mestecă se-nghite drag. E dulce și te ustură. Incantație șamanică este aceasta nu scriitură. Curgi cu ea te-amesteci și te umpli de bună mireasmă. Pentru că ea e bună și se dă. Este recognoscibilă și nu plictisește.”(Alexandru Petria) O să mă știi de undeva.